

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/16/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612010259
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8612010259.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 3.7.2013, v trestnej veci obžalovaného ml. Y. W. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T 147/2012 zo dňa 13.2.2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému ml. Y. W., nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom P. XXX, okr. W.,

u k l a d á

Podľa § 194 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zákona a za použitia § 117 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 117 ods. 4 Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T 30/2013 zo dňa 24.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.5.2013 a ktorým mu bol podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3, § 41 ods. 1 a § 117 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 119 ods. 1 Tr. zákona podmienečne odložený na skúšobnú dobu 1 roka, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo rozhodnutím, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný ml. Y. W. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- hoci rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 1 T 173/2011 - 103 zo dňa 15.12.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.12.2011, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, dňa 31.7.2012 okolo 16.00 hod. cez vstupnú bránu vošiel do areálu Zberného dvora druhotných surovín v obci P., okres X. a následne využijúc nepozornosť majiteľa P.

L. cez neuzamknuté vchodové dvere vnikol do unimobunky, kde z príručnej neuzamknutej pokladničky uloženej na pracovnom stole zobral obálku s obsahom 2.300,- eur ku škode P. L..

Za to mu bol podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 117 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu pre mladistvých.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 14. 11. 2012 sp. zn. 2T 184/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu bola uložená aj povinnosť nahradiť poškodenému P. L. škodu v sume 2.300,- eur.

Proti tomuto rozsudku a to proti jeho výroku o treste, podal obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne v zákonnej lehote odvolanie. V ňom uviedol, že sa s vyhláseným rozsudkom nestotožňuje preto, lebo výška uloženého trestu je vysoká. On riadne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, ku spáchaniu skutku sa priznal, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave. Trestný zákon umožňuje, aby súd pri rozhodovaní znížil trest pod stanovenú hranicu trestnej sadzby, uložil podmienkový trest, respektíve upustil od potrestania. Má za to, že pri komplexnom posúdení závažnosti skutku, ktorý sa stal a poľahčujúcich okolností daného prípadu bolo možné uložiť podmienkový trest, alebo dokonca upustiť od potrestania. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že upustí od potrestania alebo uloží trest na dolnej hranici trestnej sadzby s podmienkovým odkladom, prípadne že vec vráti súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a po doplnení dokazovania dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, aj keď z iných dôvodov, než aké uviedol v odvolaní.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že odvolanie obžalovaného nielenže smerovalo len proti výroku o treste, ale že podľa § 307 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku obžalovaný ani nemohol odvolaním napadnúť rozsudok vo výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. Keďže v predmetnej veci prvostupňový súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, tak odvolací súd len na základe odvolania obžalovaného nebol oprávnený preskúmať výrok o vine, aj keby v ňom boli zrejme také chyby, ktoré by inak odôvodňovali vo vzťahu k tomuto výroku podanie dovolania.

Teda po tom, čo obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe a čo aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku, prvostupňový súd prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody.

Odvolací súd však zistil, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste urobil chyby, keď nesprávne aplikoval ustanovenia § 42 Tr. zákona o súhrnnom treste. Toto pochybenie bolo dôsledkom nedostatočne vykonaného dokazovania, keď okresný súd neoboznámil všetky spisy o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného a nemohol si tak urobiť správne závery o súbehu ním spáchaných trestných činov a či sa na predchádzajúce odsúdenia nevzťahuje amnestia udelená prezidentom Slovenskej republiky jeho rozhodnutím z 2.1.2013.

Krajský súd preto na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní doplnil dokazovanie aktuálnym odpisom registra trestov obžalovaného a spismi Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T 173/2011, 2T 184/2012 a časťou spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T 30/2013. Zistil, že uznesením Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T 184/2012 zo dňa 31.1.2013 bolo rozhodnuté, že obž. Y. W. odsúdený rozsudkom

Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T 184/2012 zo dňa 14.11.2012 je účastný amnestie prezidenta SR a že sa mu uložený trest odňatia slobody odpúšťa. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.2.2013.

Vzhľadom na účinky amnestie okresný súd rozhodol nesprávne, keď uložil obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k zahladenému odsúdeniu rozsudkom sp. zn. 2T 184/2012 a keď zrušil jeho výrok o treste, ktorý bol obžalovanému odpustený.

Zároveň však krajský súd doplnením dokazovania zistil, že skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin obžalovaného, sa tento dopustil nielen predmetného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona dňa 31.7.2012, ale že dňa 18.3.2012 sa dopustil aj spolupáchateľstva prečinu porušovania domovej slobody a prečinu krádeže podľa § 20 k § 194 ods. 2 písm. b) a k § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T 30/2013 zo dňa 24.4.2013 a podľa § 194 ods. 2, § 41 ods. 1 a § 117 ods. 1 Tr. zákona bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 roka. Oba tieto skutky oddeľuje len oznámenie o vznesení obvinenia dňa 27.4.2012 za skutok uvedený v rozsudku 2T 30/2013.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Z uvedeného vyplýva, že v prípade postihu za viac trestných činov spáchaných v jednočinnom, resp. viacčinnom súbehu je potrebné zásadne uložiť úhrnný, prípadne súhrnný trest. Viac trestných činov je v súbehu potiaľ, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci - hoci neprávoplatný - rozsudok za nejaký trestný čin toho istého páchatela.

Keďže medzi spáchaním prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona dňa 31.7.2012, ktorý je predmetom tohto konania a spáchaním spolupáchateľstva prečinu porušovania domovej slobody a prečinu krádeže podľa § 20 k § 194 ods. 2 písm. b) a k § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona dňa 18.3.2012, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T 30/2013 zo dňa 24.4.2013, nebol vyhlásený rozsudok za iný trestný čin obžalovaného, správne mal byť obžalovanému za oba činy uložený súhrnný trest.

Podotknúť je však potrebné, že pochybenia sa v tomto smere dopustil Okresný súd Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 2T 30/2013. Ten mal totiž vyčkáť, kým odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T 147/2012 zo dňa 13.2.2013, ktorý rozhodol skôr, sa stane právoplatným, resp. až bude rozhodnuté o eventuálnom odvolaní proti tomuto rozsudku. Keďže takto Okresný súd Bardejov nepostupoval, vznikol nezákonný stav, že o zbiehajúcich sa trestných činoch bolo rozhodnuté dvoma odsudzujúcimi rozsudkami, ktorými boli obžalovanému uložené dva tresty.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám uložil obžalovanému trest, vychádzajúc pritom zo zásad ukladania trestov (§ 34 a § 97 ods. 1, 3 Tr. zákona). Obmedzený bol pritom zásadou zákazu zmeny k horšiemu upravenou v § 322 ods. 3 veta druhá Tr. poriadku, v zmysle ktorej v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Účelom trestu u mladistvého je podľa § 97 ods. 1 Tr. zákona predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Vychádzajúc z ust. § 97 ods. 3 Tr. zákona pri ukladaní trestu mladistvému páchatelovi, ale aj pri ukladaní ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia, treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Vo vzťahu k obžalovanému je potrebné zvýrazniť najmä fakt, že už v minulosti sa opakovane dostal do rozporu so zákonom. Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy treba zdôrazniť, že okrem stíhaných trestných činov sa trestného činu dopustil už trikrát. V dvoch prípadoch už na neho bolo pôsobené aj výkonom trestu odňatia slobody a v jednom prípade hrozbou trestom odňatia slobody. Trestné činy pritom páchal aj po právoplatnom uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody, aj keď ešte pred jeho nástupom. Prehliadnuť nie je možné ani to, že dňa 31.7.2012 sa trestného činu dopustil napriek tomu, že vedel, že je trestne stíhaný pre skutok zo dňa 18.3.2012.

Je evidentné, že u obžalovaného hrozba trestom odňatia slobody, resp. prebiehajúce trestné stíhanie, nemali dostatočný výchovný účinok.

Za takejto situácie, v súlade s ust. § 117 ods. 2 Tr. zákona, podľa názoru krajského súdu už nemôže byť u obžalovaného účel trestu plnený iným druhom trestu, než nepodmienečným trestom odňatia slobody, a preto obžalovanému po zvážení všetkých okolností rozhodných v zmysle vyššie uvedeného pre určenie druhu a výmery trestu, prihliadajúc na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zákona (priznal sa k trestnému činu a úprimne ho oľutoval), ako aj po znížení zákonom ustanovenej trestnej sadzby na polovicu (§ 117 ods. 1 Tr. zákona), uložil nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody výmery 8 mesiacov a to v rámci upravenej trestnej sadzby 6 mesiacov až 22 mesiacov.

Rovnako ako v napadnutom rozsudku obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Zároveň odvolací súd zrušil výrok o treste rozhodnutia, ktorým bol obžalovaný odsúdený za trestný čin spáchaný vo viacčinnom súbehu, pričom v zmysle vyššie uvedeného vychádzal zo zásady, že za zbíhajúce sa trestné činy musí byť uložený jeden trest. Zrušil tiež všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Keďže krajský súd zrušil len výrok o treste a s ním spojený výrok o spôsobe výkonu trestu, tak výrok o vine a výrok, ktorým bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému P. L. škodu vo výške 2.300,- eur, zostali nedotknuté.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.